

מעשה מרבינו יהודה החסיד.

מעשה מרבינו יהודה החסיד.

שהיה בעירו עשיר אחד והי' מגלה [צ"ל מגלח] זקנו במספריים והי' החכם הנזכר מוחה בו ולא השגיח על דבריו. אמר העשיר: "אסטניס אני ואיני יכול לסבול הזקן" וא"ל [ואמר לו] החכם רבי יהודה החסיד הנ"ל: "ידוע תדע כי מרה תהי' באחריתך, כי אחרי מותך יבואו השדים הדומים לפרות ויהי' דורסים על פאת זקנך אשר זה עונש המשחיתים פאת זקנם צלם ישראל קדושים". וכשנפטר אותו העשיר היו יושבים אצלו כל גדולי עירו והחכם הי' שמה וכתב שם אחד וזרק אוחו אל עשיר המת, ותיכף קם על רגליו, וכל היושבים שם ברחו מפניו, ורעדה אחזתם שם חיל כיולדה. ויחל אותו המת למרוט ראשו ולתלוש בשערותיו. א"ל [אמר לו] החכם: "מד [צ"ל מה] לך?" א"ל [אמר לו]: "אוי לי על שברי ואבוי כי לא שמעתי לקול מורי החכם החסיד ולמלמדי לא הטיתי אזני ולא שמעתיך".

שהיה בעירו עשיר אחד והי' מגלה זקנו במספריים והי' החכם הנזכר מוחה בו ולא השגיח על דבריו. אמר העשיר: "אסטניס אני ואיני יכול לסבול הזקן וא"ל החכם רבי יהודה החסיד הנ"ל ידוע תדע כי מרה תהי' באחריתך כי אחרי מותך יבואו השדים הדומים לפרות ויהי' דורסים על פאת זקנך אשר זה עונש המשחיתים פאת זקנם צלם ישראל קדושים וכשנפטר אותו העשיר היו יושבים אצלו כל גדולי עירו והחכם הי' שמה וכתב שם אחד וזרק אוחו אל עשיר המת ותיכף קם על רגליו וכל היושבים שם ברחו מפניו ורעדה אחזתם שם חיל כיולדה. ויחל אותו המת למרוט ראשו ולתלוש בשערותיו. א"ל החכם מך לך. א"ל אוי לי על שברי ואבוי כי לא שמעתי לקול מורי החכם החסיד ולמלמדי לא הטיתי אזני ולא שמעתיך. א"ל החכם הגידה נא לי מה נעשה לנשמתך. אמר לו כשיצאה נשמתי בא שד אחד דומה לפרה גדולה ודרסה ורמסה בלפני על פאות הזקן והביאה כלי אחד מלא זפת וגפרית ומלח שריפה וקבל אח נשמתי והניחה לתוכה ולא היתה יכולה לנאת משם ובא מלאך אחד מב"ד של מעלה ונטל מאותו השד הכלי כהשר הוא שם ונשמתי בתוכו והעלו אותי לב"ד הגדול של יוצר בראשית ואז יצאת בת קול מפי ב"ד ואמר לי קרית ושנית והשבתי: קריתי ושנית מיד לזה להביא חומש ואמר לי קרא בו ומיד כשפתחתי הספר מלאתי כתוב לא תשחית פאת זקניך ולא ידעתי מה להשיב מיד שמעתי קול אחד שהי' מכריז שם נשמתו של זה במדרגה התחתונה שבאבדון תחתית ובעוד שהיו נושאים שחיו נושאים נשמתי להביאה במדרגה מתחתונה יצאה ב"ק ואמרה המתנינו לזה שיהודא בני צריך לו לבקש מאתו מה נעשה בו חיוס לאת נפשו מגופו ולכן הרפו לו עתה ולא תורד נפשו שאולה עד ימלא את חפצו ע"כ:

לנשמתך? אמר לו: "כשיצאה נשמתי בא שד אחד דומה לפרה גדולה ודרסה ורמסה באפה על פאות הזקן והביאה כלי אחד מלא זפת וגפרית ומלח שריפה וקבל אח נשמתי והניחה לתוכה, ולא היתה יכולה לצאת משם ובא מלאך אחד מב"ד [מבית דין] של מעלה ונטל מאותו השד הכלי כאשר הוא שם ונשמתי בתוכו, והעלו אותי לב"ד [לבית דין] הגדול של יוצר בראשית. ואז יצאה בת קול מפי ב"ד [בית דין] ואמר לי: 'קרית ושנית?' והשבתי: 'קריתי ושנית'. מיד צוה להביא חומש ואמר לי: 'קרא בו'. ומיד כשפתחתי הספר מצאתי כתוב: 'לא תשחית פאת זקניך' ולא ידעתי מה להשיב. מיד שמעתי קול אחד שהי' מכריז: 'תנו נשמתו של זה במדרגה התחתונה שבאבדון תחתית'. ובעוד שהיו נושאים נשמתי להביאה במדרגה מתחתונה יצאה ב"ק [בת קול] ואמרה: 'המתנינו לזה שיהודא בני צריך לו לבקש מאתו מה נעשה בו מיום צאת נפשו מגופו'. ולק הרפו לו עתה ולא תורד נפשו שאולה עד ימלא את חפצו. ע"כ [עד כאן]: